

[Glistrup.]

handicappede, for det er den måde, en sådan bremseklods ind i kapitalens frie bevægelighed virker på.

Men så har finansministeren altså som modvægt sat, at den inflationsgevinst, som kan passere skattefrit, ikke mere skal være 6 pct., den skal være 9 pct., og det må vi selvfølgelig vurdere som et fremskridt. Vi tvivler noget på, om finansministeren vurderer reelt, når han opererer med 9 pct.; i øjeblikket er inflationen som bekendt halvanden gang så høj, og der er jo ingen grund til at tro andet, end at inflationstakten i hvert tilfælde vil ligge væsentligt højere end 9 pct. også fremover. Derfor mener vi i og for sig, at de 9 pct. er for lavt et tal, modsat hr. Grünbaum, men det er noget, vi kan drøfte i udvalget.

Derimod er det således, at når vi skal have uændret provenu, vil denne lov hæmme generationsskifterne, fordi generationsskifterne typisk vil ske på basis af lave anskaffelsessummer; i mange år endnu er det på basis af den alt for lave 13. alm. vurdering fra 1965, og når finansministeren skal have uændret provenu ind, får han det på den måde, at han faktisk får mere ud af generationsskiftehandlerne, det er dem, der bliver straffet ved dette forslag, mens man letter andre steder. Det synes jeg er en urimelig virkning, og derfor tror jeg ikke, hr. Grünbaum talte rigtigt — når han sagde, det var et rent venstreforslag, der kom her. Det er et rent embedsmandsforslag, der er solgt til finansministeren, som om det var et venstreforslag, men det er det bestemt ikke.

Det er formentlig urimeligt at have en ikrafttrædelsesbestemmelse pr. 15. marts; det skal nok rettes til, at det skal være med udløbet af indkomståret 1974, noget andet er ikke til at praktisere.

Endelig er der det mest centrale i dette lovforslag; det er det, der ikke står i lovtæksten, men i bemærkningerne, nemlig finansministerens nærmere konkretisering af det, der har været et af denne vinters store debatpunkter: at såfremt man får afgiften på 2½ pct. ved salg af fast ejendom ophævet, er forudsætningerne til stede for at inddrage alle parcelhuse og ejerlejligheder under kapitalvindingskatten. Det er en bemærkning, der i allerhøjeste grad er tankevækkende og, vil jeg sige, afskyvækkende.

Jens Foged (V):

Jeg bemærkede den voldsomhed, hvormed hr. Grünbaum tog fat på forslaget. Det var nærmest, som om han havde skræk for, at de, der sidder bag ved ham dernede i salen, skulle komme og bruge endnu stærkere ord senere på eftermiddagen, og det ville han da ikke risikere. Så jeg håber sådan set, han kan komme over det, efterhånden som han får læst tingene igennem og ser, at noget af det er noget, han selv har givet bolden op til i de forhandlinger, vi har haft tidligere, idet hr. Grünbaum jo gang på gang har sagt, at han er tilhænger af, at der skal være fuld dækning for inflationen, at den ikke skal beskattes. Men hr. Grünbaum ved lige så vel som enhver anden i denne sal, at inflationen ikke er dækket hverken med de 6 pct. pr. år eller de 9 pct. med rente og rentes renteberegningen. De seneste tal, der er kommet for ejendomsvurderingerne i vort land, ligger jo på beløbstørrelser, der er langt ud over det.

Jeg finder, at finansministeren her er kommet med et afdæmpet forslag, som jeg sådan set mener ligger i underkanten af det, det burde have ligget, for at generationsskifte kan finde sted på rimelig vis. Jeg tænker her på generationsskifte inden for virksomheder såvel i byerne som ude på landet; det lader sig simpelt hen ikke gøre, hvis man udskriver en skat og på den måde hindrer, at der inden for erhvervsgrupperne er penge til at gå videre i erhvervslivet; derfor burde disse procentsater snarere forhøjes end formindskes.

Den tidligere finansminister har også tidligere sagt, at ekspropriationerne og jordfordelingsområderne var noget, han ville være opmærksom på. Hvorfor så disse voldsomheder over for det andet? Jeg hørte nok, at ekspropriationer ville der blive taget noget hensyn til, men her synes den tidligere finansminister åbenbart også, at friløbet var for stort. Det glæder mig, at den tidligere finansminister ryster på hovedet, for det tyder på, at vi på dette område kunne komme så meget længere, hvor jeg altså ønsker, at ekspropriationer skulle være helt fri. Det er en situation, som den enkelte borger ikke har bragt sig selv i. Samfundet kommer og stiller krav over for den enkelte borger om, at nu tager man det og det af hans ejendom; derfor burde ekspropriation i